

[Lone Dybkjær]

står, »at de samlede omkostninger ved anlæg og drift af forbindelsen dækkes ved afgifter på trafikken, og at der ikke påføres staten nye udgifter,« så må det vel være nogenlunde fast, og vi må forstå det på den måde, at det skal hvile i sig selv.

Godt, så siger jeg: Hvis man går ud fra den trafikprognose, man har her, kommer det ikke til at hvile i sig selv, og det vil sige, at for at det skal gå i opfyldelse, skal der mere trafik over, og hvis der skal mere trafik over, går det ud over miljøet. Det er sådan set relativt enkelt; der er ikke meget husholdningsmæssigt indviklet i det, og jeg tror, man står sig ved ikke at gøre det mere forvirret, end godt er. Det er meget enkelt, at hvis ikke der er økonomi i det, hvordan får man så mere økonomi i det? Det gør man ved at få flere over. Det finder man sådan en eller anden vej for, bl.a. ved sin takstpolitik. Men jo flere der kommer over bl.a. i biler, som jo er det, der skal finansiere det andet, jo værre står det til for miljøet. Jeg tror ikke på, at det kan hænge sammen, og jeg har som sagt ikke set dokumenteret, at det kan.

I forvejen må man nok sige at de forudsætninger, der er, er utrolig svage interne forrentninger i forhold til, hvad man normalt kræver, samt længere afskrivningstider og alt muligt andet, så der skal ikke ret meget slinger til, før det går helt galt. I forvejen ligger det på kanten.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Der er her fra Folketingets talerstol sat spørgsmålstegn ved, hvorvidt det skulle være muligt at forene miljøhensynet med de økonomiske hensyn, sådan som de nu er defineret, og det vil sige både de offentlige udgifter, som er indeholdt i forslaget til dagsorden, og de afgifter, der lægges på i forbindelse med benyttelsen af Øresundforbindelsen.

Jeg vil gerne viderebringe det spørgsmål til finansministeren og måske også til miljøministeren, om der i forhold til de oplysninger og de rapporter, der i dag foreligger, og som – det vil jeg gerne understrege – stadig væk er rapporter, som jeg går ud fra regeringen står inde for, kan ske en bekræftelse eller en afkræftelse af, hvorvidt vi kan få økonomi og miljø til at hænge sammen på den måde, debatten har præciseret.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Det er helt klart, at det er regeringens forudsætning, at vi kan tilgodese såvel det økonomiske som det miljømæssige hensyn. Det er også klart, at i de økonomiske beregninger, vi har foretaget, anlægges skønnene baseret på en vis miljømæssig indsats, som på nuværende tidspunkt er indregnet. Det er ganske store tal, der er indregnet som den miljømæssige forbedring, i forhold til, hvis man ikke tog hensyn til miljøet.

Det er lige så klart, jeg læser også teksten på den måde, at hvis de yderligere miljøundersøgelser tilsiger, at det er nødvendigt at beslutte – og vi beslutter – at øge udgifterne til miljøindsatsen, ligger der i formuleringen i dagsordenen, at så er det noget, der belaster projektet og dermed brugerbetalingen. Det er ikke noget, der hentes fra statskassen, og derfor formuleringen, at det ikke påfører staten nye udgifter.

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil da først gerne henvende mig til miljøministeren og sige tak for den redegørelse, der blev givet i forbindelse med debatten her.

Der er tre punkter, jeg gerne vil trække frem. For det første vil jeg gerne have bekræftet det svar, vi fik om, at der er overensstemmelse mellem delrapporterne og miljørapporten, som den ligger. Det synes jeg er vigtigt, for derved bliver det klart angivet både her og også udadtil, at det er de resultater og de konklusioner – eller anbefalinger vil jeg hellere sige, fordi man gør opmærksom på i rapporten, at det ikke er en konklusionsrapport, men en anbefalingsrapport – at det er dem, der skal ligge som vejledning for det videre forløb.

Og det andet, som jeg gerne vil sige tak for, er den klare tilkendegivelse, som jeg også var sikker på ville komme, om, at erfaringen fra Storebælt tilskynder os til, at vi får en klar kompetencefordeling, når det drejer sig om, hvem der giver tilladelse, og på hvilke vilkår den gives. Og deri ligger selvfølgelig også, at man foretager afgravning mest skånsomt. Det synes jeg er vigtigt.

Men det tredje og det, jeg gemmer til sidst, for det finder jeg dog er utrolig vigtigt at fremkomme med i dag – jeg synes, det var godt, det blev sagt – er, at man i rapporten ikke har vurderet opad efter optimistiske skøn, men at man, som ministeren sagde, har ladet tvivlen komme